Reviev" har samlet en Del Udtalelser fra saadanne Kvinder til Dels for at kaste Lys over det vigtige Spørgsmaal, hvorledes en Forsendelse af Haveprodukter indrettes mest økonomisk. Navnlig for den sydlige Del af Irland synes dette Spørgsmaal at have Betydning.

Et af de Breve, der er sendt til „E. R." gengives her i Oversættelse. Det er sendt fra to unge Piger, som havde kastet sig over Havedyrkning, da deres tidligere velstillede Familie var bleven forarmet gennem Boycotting-Systemet. Deres væsentligste Handelsartikel synes at være Blomster.

Vi giver dem selv Ordet:

„Vor Have er omtrent et Par Skp. Land stor; Drivhus har vi ikke ligesaalidt som Mistbænke. Kun sjeldent opelsker vi noget af Frø; afskaarne Blomster sælger vi ikke. Vi holder ingen Gartner og heller ingen oplært Medhjælper, men lejlighedsvis har vi et Par Mænd til at grave og rile Jorden for os.

Det øvrige Arbejde udføres af Husmændenes Koner og Døtre, som er glade ved at faa en Ekstrafortjeneste. Befolkningen her kan i Reglen hverken læse eller skrive, men har kun deres Hænders Arbejde at stole paa.

Fra Februar til Juni og fra September til Januar er enten min Søster eller jeg altid i Haven. Vi graver, sorterer, pakker og afsender selv enhver Pakke. I den Henseende stoler vi ikke paa nogen anden. Vi gaar med korte uldne Kjoler og hensigtsmæssige Støvler og Handsker. Vi har et ypperligt gammeldags Havehus, hvor vi kan have alle vore Ting omkring os og kan arbejde, enten det er godt eller daarligt Vejr. I Regnvejrstider har vi næsten altid dobbelt op af Bestillinger.

Arbejde har vi nok af hele Aaret rundt. En Specialitet har vi i Violrødder, som der stadig spørges efter.

Vi lever i en meget afsidesliggende Egn paa Grænsen af Kilkenay og Tippervay, 14 engelske Mil fra Jernbanen, og har aldrig bragt nogen Pakke til Stationen. Vi pakker simpelthen hver Slags af vore Planter i fugtigt Mos og derefter i oljet Papir, som laves ved paa stærkt Papir at stryge en Blanding af Parafin og Voks; det holder paa Fugtigheden. Udenom pakker vi saa meget fast Hudsons brune Papir, som leveres os frit i Kilkenay for 15 Sh. pr. 1000 store Ark. Saa forsynes Pakken med Adresse og Frimærke, og vi sender den afsted med Posten. Først afleverede vi vore Pakker hos Portneren ved Indkørselen, og Landpostbudet kom da og tog dem der, men da Forsendelserne blev saa mange, at han ikke kunde bære dem, gjorde Postvæsenet et andet Arran-